

Dansen met kanker

Auteur: Nicole Smulders

In het boek *Dansen met kanker* beschrijft Nicole Smulders zo'n tien jaar van haar leven, waarin ze leeft met een kankerpatiënt en ook zelf kankerpatiënt werd. In 2012 krijgt haar man Rob de diagnose acute leukemie. Het eerste deel van het boek gaat over wat dat met haar doet als partner. Hoe ze probeert te dealen met de situatie in de diverse stadia van de ziekte c.q. de behandelingen die Rob moet ondergaan. Ze heeft het over de verschillende belevingswerelden als Rob in het ziekenhuis ligt voor chemo's en zij zich thuis overeind moet houden om Rob te ondersteunen en alle contacten te onderhouden. De afstand die ze voelt als Rob onder de morfine zit. En hoe lastig het is als Rob als patiënt weer thuis is.

Gelukkig wordt Rob beter, maar helaas blijkt hij twee jaar later weer dezelfde vorm van acute leukemie, APL, te hebben. In die behandelperiode, halverwege 2015, voelt Nicole een knobbel in haar borst. Het blijkt borstkanker te zijn en dus ook haar wacht een heel behandeltraject met alle ups en downs. Naast partner van een kankerpatiënt wordt ze ook zelf kankerpatiënt; een doemscenario.

Dansen met kanker, een titel die twee emoties in zich bergt. De blij- en vrijheid die je kunt voelen als je danst en de donkere kant van het leven: de ziekte kanker. Al direct in het boek komt er een verklaring van de titel. Deze is ontleend aan een tekst van Vivian Greene: *Life is not about waiting for the storm to pass, it's about learning to dance in the rain*. En volgens Nicole heeft dit beeld haar gered. Dans en wacht niet op betere tijden. En die levenshouding lees je terug in haar boek. Ook al valt het lang altijd niet mee, er is dankbaarheid voor fijne familie en goede vrienden. Verder blijven beiden zoeken naar de onderlinge verbondenheid. Ook de praktische afspraak na de diagnose borstkanker bij Nicole om te leven en te handelen naar het 'ik eerst'-principe geeft daar invulling aan. Dit houdt in dat ze zichzelf op de eerste plaats zetten en zich focussen op hun eigen herstel. Het is mooi om te lezen hoe ze dit principe ook daadwerkelijk toepassen!

Het boek sluit in de laatste alinea af met Nicols interpretatie van de ondertitel '*Blues for the Lost and Found*'.

Het boek is gemakkelijk geschreven in de vorm van een dagboek. Je voelt je betrokken, maar je wordt het verhaal niet volledig ingezogen. En zoals vaak bij boeken over het thema kanker is er zowel herkenbaarheid als stof tot nadenken. Het is daarom de moeite waard om het boek te lezen.

Recensie geschreven door: Lettie Vaatstra